

یادداشت

تأسیس سازمان مدیریت اجتماعی؛ تکرار یک تجربه ناموفق

رضا امیدوی
عضو هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

● از مردامه امسال، مسئولان وزارت کشور گاه‌به‌گاه از تأسیس «سازمان مدیریت اجتماعی کشور» در آینده نزدیک خبر داده‌اند. با وجود اخبار کلی درباره تأسیس این سازمان، بحث روشنی درباره ساختار، کارکردها و الزامات این سازمان وجود ندارد و مسئولان وزارت کشور تنها اظهار داشته‌اند این سازمان ذیل ساختار وزارت کشور و در راستای ارتقای سطح فعالیت‌های مرکز اجتماعی و فرهنگی این وزارتخانه تأسیس می‌شود. اگر بنا باشد نگارنده از منظر صنفی به‌ه موضوع بپردازد، به عنوان عضوی از آکادمی علوم اجتماعی باید تمام‌قد از تأسیس چنین سازمانی دفاع کند. جدای از منظر صنفی، برخی بر این‌ باورند که تعدد دستگاه‌های یک حوزه می‌تواند قدرت چانه‌زنی برای مسائل آن حوزه را در ساحت سیاسی و سیاست‌گذاری افزایش دهد و ظاهرا به اضافه‌شدن چنین سازمانی به مجموعه اجتماعی کشور، سیاست‌گذاری اجتماعی نیز از قدرت و حمایت بیشتری برخوردار خواهد شد؛ اما واقعیت این است که چنین سازمان‌سازی‌هایی بر پیچیدگی‌ها و نارسایی‌های مدیریتی حوزه اجتماعی خواهد افزود. براساس سابقه تأسیس سازمان‌های مشابه در دهه‌های اخیر در ایران می‌توان پیش‌بینی کرد که تأسیس سازمان مدیریت اجتماعی نه‌تنها گرهی از مسائل حوزه اجتماعی نمی‌گشاید بلکه خود بر گرهِهای موجود می‌افزاید. این وضعیت همان‌طور‌که در ادامه توضیح داده می‌شود، در زمان تأسیس وزارت رفاه و تأمین اجتماعی نیز پیش آمد. به نظر می‌رسد در دهه‌های اخیر و به‌ویژه از برنامه سوم توسعه به بعد، راهکار پاسخ‌گویی به مسائل هر حوزه در تأسیس سازمان جدید یا ادغام سازمان‌ها در یکدیگر جست‌وجو شده است. در اینجا نیز لازم است پیش از اقدام به تأسیس سازمان به این پرسش‌ها پاسخ داده شود: «سازمان مدیریت اجتماعی» بناست در پاسخ به چه مسئله‌ای تأسیس شود؟ دست‌ان‌رگان وزارت کشور به عنوان یک وزارتخانه حوزه امنیت داخلی براساس چه تحلیلی به این جمع‌بندی رسیده‌اند که نیازمند سازمانی برای مدیریت اجتماعی هستند؟ آیا این سازمان بناست خلا اجرایی را پر کند یا خلا سیاست‌گذاری را؟ در این‌زمینه بررسی تجربه فرایند تأسیس و سرنوشت وزارت رفاه و تأمین اجتماعی در دو مقطع زمانی دهه ۱۳۵۰ و ۱۳۸۰ می‌تواند روشنگر باشد. در هر دو مقطع، وزارتخانه‌ای بدو تأسیس با انوعی از مقاومت‌ها از سوی نهادهای موجود مواجه شد. وزارتخانه رفاه و تأمین اجتماعی در دهه ۱۳۵۰ با بود علاوه بر نقش سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی حوزه اجتماعی، نقش اجرایی این حوزه را نیز در سطوح ملی و استانی بر عهده گیرد؛ اما مقاومت‌های ناشی از تعارض منافع ایجادشده، در کمتر از دو سال وزارتخانه را به انحلال کشاند. در دهه ۱۳۸۰ دوباره وزارت رفاه و تأمین اجتماعی در راستای انسجام‌بخشی به سیاست‌های حوزه اجتماعی تأسیس شد تا نقش سیاست‌گذار واحد این حوزه را برعهده گیرد. در واقع این وزارتخانه با بود سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی حوزه اجتماعی باشد. در تحلیلهای انجام‌شده، این جمع‌بندی حاصل شد که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با توجه به سوابق و مأموریت‌های آن، سیاست‌گذاری (یا به تعبیری دبیرخانه سیاست‌گذاری) اقتصادی را عهده‌دار است و برای اِعمال تعادل در فرایند توسعه ضروری است سازمان یا وزارتخانه‌ای با نقش سیاست‌گذاری اجتماعی را بر عهده گیرد. در این راستا وزارت رفاه و تأمین اجتماعی تأسیس و شورای‌عالی رفاه و تأمین اجتماعی نیز برای ایجاد هماهنگی میان سیاست‌ها در حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی تعریف شد؛ اما از همان ابتدای کار، مقاومت‌های جدی با تأسیس و استقرار وزارتخانه شکل گرفت و پیش از آنکه وزارتخانه تأسیس شود بحث انحلال آن در محافل سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی و حتی مجلس مطرح شد! جالب اینکه، در مجلس هفتم طیفی از نمایندگان با استناد به قانون تأسیس وزارت رفاه و تأمین اجتماعی، خواستار انحلال این وزارتخانه بودند و این موضوع را در راستای کوچ‌سازی اندازه دولت مطرح می‌کردند. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی نیز از آنجاکه بخشی از اختیارات وزارتخانه را اختلال در اختیارات خود می‌دید، به طور جدی حتی با تصویب جارت تشکیلاتی وزارتخانه مخالف بود و تأسیس وزارتخانه را حاصل ایده‌ای شخصی در سلسله‌مراتب سازمان تفسیر می‌کرد. این وضعیت ادامه داشت تا اینکه در سال ۱۳۹۸، این وزارتخانه با وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و تعاون ادغام شد. واقعیت این است که در هر حوزه‌ای توازنِ از اقتدار سازمانی وجود دارد که در گذر زمان توزیع و تثبیت شده است. از این‌رو، ورود سازمان جدید به میدان سیاست‌گذاری، چالش‌ها و تعارض‌های شدیدی را در پی دارد. حوزه سیاست‌گذاری اجتماعی به‌منابه فوتبال سیاسی (political football) دانسته می‌شود که جریان‌ها و سازمان‌های مختلف تلاش می‌کنند در طول بازی و حتی پس از آن، حداکثر امتیاز را به نفع خود کسب کنند.

ادامه در صفحه ۱۸

اقتصاد

جهانگیری:

از سرمایه‌گذاران خارجی و داخلی دعوت به همکاری می‌کنیم

تصریح کرد: امیدواریم چنین همایش‌هایی موجب ایجاد تحرک بیشتر در اقتصاد رونق‌گرفته بخش گردشگری کشور شود. وی ادامه داد: امروز گردشگری به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین صنعت‌های جهان، ماهیت جدیدی را به خود گرفته است و کارکرد اقتصادی آن درآمدزایی، سودآوری، توزیع عادلانه ثروت، اشتغال‌زایی، توانمندسازی و شکوفایی اقتصادی برای کشورهاست.

معاون رئیس‌جمهور با اشاره به درآمد هزارو ۵۰۰ میلیاردلاری حاصل از جابه‌جایی بالغ بر یک‌میلیارد و ۲۰۰ میلیون گردشگر در سال ۲۰۱۵ میلادی و اختصاص ۱۰ درصد از GDP جهانی به این صنعت، اظهار کرد: اما گردشگری فراتر از بُعد اقتصادی خود، به‌لحاظ برخورداری از سایر کارکردهای متنوع تبدیل به پدیده‌ای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی شده است و از این حیث بهره‌گیری از این کارکردها قطعاً می‌تواند جهان را به اعتدال، میانه‌روی و احترام به تفاوت‌های قومی، فرهنگی و مذهبی سوق دهد.
سلطانی‌فر با تأکید بر اینکه کشورها همواره در مسیر رشد و توسعه اقتصادی با مسائل جدیدی روبه‌رو می‌شوند که راه‌حل آنها تنها با ابزارهای نوین و عملی میسر است، گفت: بنابراین نه‌تنها کشورهای توسعه‌یافته بلکه کشورهای درحال‌توسعه نیز ناچار به توجه به این ابزارهای جدید هستند. یکی از جدیدترین و مؤثرترین ابزارهای نوین اقتصادی، تأمین منابع مورد نیاز برای اجرای پروژه‌های مختلف از طریق سرمایه‌گذاری خارجی است که نه‌تنها عامل تأمین سرمایه که تعیین‌کننده نرخ رشد اقتصادی نیز هست. معاون اول رئیس‌جمهوری در حاشیه همایش و در جمع خبرنگاران گفت: ما در همه زمینه‌های مختلف اقتصادی و خدماتی کشور و اولویت دارد. در ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی سه طرح مهم در حوزه میراث فرهنگی تصویب شده است که ازجمله می‌توان به تدوین بسته حمایت از تولید صنایع دستی، ایجاد ظرفیت هتلینگ و افزایش حمایت‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری در این حوزه اشاره کرد.

جهانگیری با بیان اینکه آمار گردشگری از دوهزارو ۲۷۰ نفر در سال ۸۵ به پنج‌هزارو ۱۸۰ نفر افزایش پیدا کرده است، تصریح کرد: سهم مستقیم گردشگری در تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۰۶ معادل ۷۹۳ هزار میلیارد ریال؛ یعنی ۷٫۶ درصد از تولید ناخالص داخلی بوده است که پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۵ به ۹/۵ درصد از تولید ناخالص ملی برسد و ما همچنان در انتظار تحولات امیدبخش هستیم.

میانبر توسعه ازجاده گردشگری

سلطانی‌فر، رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، با اشاره به اینکه این همایش با رویکرد تحقق اقتصاد مقاومتی برگزار شده است،

آغاز شده است. درحال‌حاضر بیش از هزارو ۷۵۰ پروژه گردشگری در کشور در دست احداث است که ۸۲۰ عدد آن هتل‌های یک تا پنج‌ستاره و هتل‌آپارتمان است. معاون رئیس‌جمهور با بیان اینکه ۱۰۸ پروژه گردشگری با پیشرفت فیزیکی بالای ۵۰ درصد، در سال گذشته از طریق منابع موجود در صندوق توسعه ملی و منابع داخلی بانک‌ها، توانسته‌اند جمعا معادل ۹۷۰میلیارد تومان تسهیلات دریافت کنند، گفت: نیازمند ۱۶هزارمیلیارد دلار تسهیلات برای پیشبرد هزار و ۷۵۰ پروژه هستیم که امیدواریم از محل منابع داخلی و خارجی قادر به تأمین آن باشیم.

بازخوانی اندیشه ایران‌شهری در روزگار جدید

عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی، در ادامه این نشست با تأکید بر اینکه آنچه می‌تواند باعث توسعه گردشگری در کشور شود، این است که تصویری مثبت از ایران در ذهن ایرانیان و هرکسی که قصد بازدید از ایران را دارد، ایجاد کنیم، گفت: گردشگری که به ایران سفر می‌کند لزوماً به‌دنبال طبیعت و هتل‌های لوکس نیست زیرا تمام اینها در سراسر دنیا وجود دارد. آنچه برای یک گردشگر خارجی حائز اهمیت است، بازدید از ایران‌شهر، هویت، شاکله و تاریخ کهن ایران است. وی ادامه داد: آنچه باید مورد توجه قرار گیرد، بازخوانی اندیشه ایران‌شهری در روزگار جدید است. من در وزارتخانه در زمینه توسعه روابط حمل‌ونقل معتقد هستم اندیشه‌ای راهبردی که اقدامات ما را از هوا تا ریل و دریا و از سوی دیگر شهرسازی و معماری بر گرفته، همان اندیشه ایران‌شهری است.

آخوندی با تأکید بر اینکه فکر می‌کنم در حوزه گردشگری یکی از موارد مهمی که باید به آن توجه کرد ارتباطات و ارتباط فرهنگی است، اظهار کرد: ارتباط فرهنگی بخش عمده‌ای از میراث معنوی و فرهنگی ما را تشکیل می‌دهد. ما ملتی هستیم متشکل از اقوام مختلف که با یکدیگر تعامل دارند. وزیر راه و شهرسازی افزود: توسعه هوایما، حمل‌ونقل ریلی و هوایی بدون داشتن نظام گردشگری قطعاً بی‌معنی است بنابراین مفهوم-روابط-تجزیره ارزش موضوعی است که باید به آن توجه کنیم.

وی با بیان اینکه نوسازی شبکه‌های فرودگاهی ایران در دستور کار است، اعلان کرد: درحال‌حاضر ۶۰ فرودگاه داریم که از این میان ۱۰ فرودگاه بیش از ظرفیت و ۵۰ فرودگاه کاملاً زیر ظرفیت فعالیت می‌کنند که باید این وضعیت ساماندهی شود. همچنین درصدد توسعه شبکه ریلی هستیم. شبکه ریلی کل کشور در حال بازنگری است. همچنین شبکه ریلی ایران به آسیا در دستور بررسی است. آخوندی بر لزوم بازنگری در ایستگاه‌ها تأکید کرده و گفت: می‌خواهیم ایستگاه‌ها را به نقطه فعالیت شهری و ارتباطات انسانی تبدیل کنیم.

رشد ۴درصدی صنعت گردشگری ایران در ۱۰سال آینده

ولی‌اله سیف، رئیس کل بانک مرکزی، در ادامه این همایش با تأکید بر اینکه در سال‌های گذشته شاهد تورم دورقمی و فراینده در ایران بودیم، وی در سه سال گذشته روند تورم رو به کاهش رفته و اکنون طبق اعلام بانک مرکزی، تورم ماه گذشته به ۸٫۸ رسیده است که این تورم بانبات و پایدار است، گفت: در سال‌هایی که شوک نفتی در برخی کشورهای نفتی آثار مخربی را ایجاد کرده بود و در اقتصادهای بسیار قوی تأثیر منفی داشت، افتخار کشور ما این است که این شوک نفتی در کشور ما اثر کمتری داشت و تنها تأثیر آن این بود که به رشد پیش‌بینی‌شده نرسیدیم و رشد اقتصادی ایران در سال گذشته به سه درصد رسید، پیش‌بینی این است

که در سال جاری به رشد اقتصادی پنج‌درصدی برسیم و یکی از برداشت‌های ما این است که بتوانیم با توجه به ثبات ایجادشده در بازارها، سرمایه‌گذار بیشتری جذب کنیم. وی ادامه داد: من معتقد هستم پس از نفت و خودرو، گردشگری پتانسیل جذب سرمایه‌گذار خارجی را دارد و در چشم‌انداز ۱۰ ساله خود افزایش سهم گردشگری در تولید ناخالص داخلی، اشتغال و... را پیش‌بینی کرده‌ایم. طبق گزارش شورای جهانی گردشگری، پیش‌بینی شده که در یک دوره ۱۰ ساله، صنعت گردشگری ما رشد چهارصدی را در تجربه و تا سال ۲۰۲۶ بتواند ۳۷۰میلیون نفر را در اقتصاد گردشگری کشور جذب کند. سیف با اشاره به اینکه در سال ۱۳۹۵ برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده مبنی بر این است که به‌تدریج به سمت تک‌نرخ‌ی شدن ارز حرکت کنیم، تصریح کرد: اکنون نیز شرایط به نحوی است که سرمایه‌گذاران می‌توانند در صورت ورود به کشور از نرخ آزاد ارز استفاده کنند. طبیعی است سرمایه‌گذار بخشی از پول خود را از طریق نظام بانکی مورد استفاده قرار خواهد داد و برنامه‌ریزی‌های لازم انجام شده تا در صورت درخواست به بانک‌ها، بانک‌های موردنظر با مطالعات انجام‌شده برای انجام درخواست سرمایه‌گذاران و طی‌کردن پروسه‌های بانکی مبادرت کنند.

موزه ایران، پذیرای هزاران گردشگر است

غلام‌حیدر ابراهیم‌بای‌سلامی، مدیرعامل هلدینگ گردشگری سازمان تأمین اجتماعی، نیز در ادامه این همایش با بیان اینکه توسعه کشور در اولویت برنامه‌های نظام جمهوری اسلامی ایران و به‌خصوص دولت قرار گرفته است، اظهار کرد: امروزه گردشگری به‌عنوان شاخصه توسعه و پیشرفت نظام‌های جهان در سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها جایگاه بالایی به خود اختصاص داده است. وی ادامه داد: ایران مانند موزه بزرگی است که هر شهر آن آمادگی پذیرایی از هزاران گردشگر را دارد و به‌واسطه قرارگرفتن در مسیر جاده ابریشم و هزار کاروان‌سرایي که در گذشته ساخته شده، می‌تواند مدعی باشد که یکی از کشورهای تاریخی پیشرو در صنعت گردشگری بوده است. ابراهیم‌بای‌سلامی با اشاره به اینکه این همایش برای ساماندهی شرکت‌های بزرگی است که در سه سال اخیر توسعه صنعت گردشگری در ایران با آنها مذاکره شده است، تصریح کرد: ایجاد عدالت اجتماعی، فقرزدایی، پایداری و حفظ محیط زیست، در کنار تأکید بر هویت ملی و اسلامی یکی از اهداف کلان و بزرگ سیاست‌گذاران در این حوزه است. ما آماده‌ایم تا با همت بالا، برای ایجاد اقامتگاه‌ها و ارائه خدمات مختلف به گردشگران اقدام کنیم.

اقتصاد سبز

گردشگری وموضوعات پیش رو

● گردشگری یکی از پیچیده‌ترین فعالیت‌های اقتصادی است که در حوزه تعریف و نظریه، با ابهامات فراوانی روبه‌روست. این صنعت (که البته موضوع صنعت‌بودن آن نیز مخالفان زیادی دارد؛ اگرچه در اوایل قرن اخیر اجماع بیشتری در این خصوص حاصل‌شده است) شامل مجموعه‌ای از فعالیت‌های اقتصادی، فرهنگی و حتی سیاسی است که محور اصلی آن گردشگر، یعنی فرد در حال سفر (بخش پویای تعریف) و سپس اقامت (بخش ایستای تعریف) است. حیطه‌های اقتصادی گردشگری آن‌چنان در حال گسترش موضوعی و کثی است که در بسیاری از دوره‌های تاریخی، جلوتر از تعاریف و نظریات بوده است. در گذشته، گردشگری عموماً تلفیقی از فعالیت‌های تورگردانی، حمل‌ونقل، هتلداری و خدمات رستوران‌داری بوده است؛ بنابراین تعاریف آماری، الگوهای نظری و حتی الگوهای مدیریتی گردشگری، به‌ویژه مدیریت آن در سطح ملی در چارچوب این تعریف محدود از گردشگری می‌گنجد؛ اما درحال‌حاضر محور بسیاری از فعالیت‌ها مانند رویدادهای ویژه (المپیک، مسابقات، جشنواره‌ها و فستیوال‌ها) و فعالیت‌های درمانی و سلامتی، فعالیت‌های علمی و پژوهشی، فعالیت‌های بازگانی و فعالیت‌های طبیعت‌محور به‌طور خاص و کسب‌وکارهایی مانند بانکداری، بیمه، ساختمان و مستغلات کشاورزی و تولید مواد فراورده‌های غذایی، فناوری اطلاعات و ... به‌طور عام با گردشگری در یک رابطه تعاملی هستند. این گستردگی موضوعی، باعث تحولات وسیعی در روش‌های سنجش آثار اقتصادی، الگوهای مدیریتی، سازوکارها و مقررات تجاری، مقررات مالیاتی، راهبردهای قیمت‌گذاری و الگوهای خدمت‌رسانی در ادبیات اقتصادی گردشگری شده است؛ اگرچه همچنان قادر به حرکت پایه‌پای این تحولات نیست. گردشگری در عرصه بین‌المللی یک صنعت بزرگ و در حال رشد است که بخشی از رشد آن ناشی از نفوذ آن به سایر صنایع است؛ به‌عبارت‌دیگر این صنعت از دو جنبه در حال بزرگ‌شدن است. از یک طرف تعداد گردشگران در حال افزایش است و از طرف دیگر متناسب با رشد درآمد ملی، سهم بیشتری را از سایر صنایع به خود اختصاص می‌دهد. گردشگری در ایران همچنان با آمیخته‌ای از موضوعات فرهنگی، اقتصادی و سیاسی در حال دست‌وپنجه نرم‌کردن است و اگرچه کند؛ اما مسیر رو به رشدی را در عرصه‌های متفاوت طی می‌کند. ورود ما به این عرصه از فعالیت بسیار زودتر از سایر کشورهای منطقه و در دهه ۵۰ صورت پذیرفت؛ ولی رویدادهایی مانند انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و مسائل سیاسی و فرهنگی دهه‌های ۶۰، ۷۰ و همچنین ۸۰ باعث تغییراتی در ماهیت و روند این فعالیت مهم اقتصادی شد. در این نوشتار به مهم‌ترین موضوعات پیش‌روی این صنعت در کشور اشاره می‌شود: بررسی ترکیب گردشگران ورودی به ایران نشان می‌دهد کشورهای همسایه یا یعنی عراق، آذربایجان، افغانستان و ترکیه بیشترین سهم ورود گردشگران خارجی به کشور را به خود اختصاص می‌دهند. اگرچه تعداد گردشگران ورودی از کشورهای اروپایی در سال‌های اخیر رشد داشته است؛ ولی همچنان سهم اندکی در گردشگری ورودی به ایران دارند؛ برای مثال در سال ۲۰۱۳ کشورهای اروپای شمالی، جنوبی و غربی در مجموع، کمتر از دو درصد گردشگران ورودی به ایران را تشکیل داده‌اند. همکاری‌های تجاری منطقه‌ای و ثبات سیاسی و امنیتی در دهه‌های اخیر منجر به رشد بسیار خوبی در جذب گردشگران کشورهای همسایه شده است که در اقتصاد شهرهای مرزی کشور نقش بسزایی دارند. توسعه همکاری‌های زیرساختی، ازجمله توسعه خطوط ریلی، بازارچه‌های مرزی، همکاری با توافق‌نامه‌های کمرب و تسهیلات روادید ورود با این کشورها می‌تواند تأثیر بسزایی در افزایش تعداد گردشگران ورودی به کشور داشته باشد؛ بنابراین هرگونه اتتلاف یا همکاری تجاری چندجانبه یا دوجانبه با این کشورها می‌تواند آثار گسترده‌ای بر صنعت گردشگری کشور و تأثیر بسزایی در محرومیت‌زدایی از مناطق مرزی کشورمان داشته باشد. در نتیجه فرازونشیب‌های فراوان در روابط خارجی و نابرداری گردشگر ورودی، تأکید بر گردشگری داخلی ضروری است. سفرهای داخلی کوتاه‌تر و کم‌هزینه‌تر است؛ اگرچه فاقد اثرات مثبت در زمینه کسب ارز خارجی است. گردشگری داخلی به‌عنوان جایگزینی برای سفرهای خارجی، باعث کاهش کسری تراز تجاری خدمات کشور شده و این توانایی را دارد که در اقتصاد داخلی ایجاد درآمد و اشتغال کند. برای مقصدهای گردشگری کشور، گردشگران ایرانی سهم بیشتری نسبت به گردشگران خارجی دارند (بالغ بر ۸۰ درصد گردشگران کشور داخلی هستند) و متأسفانه مدیران گردشگری و باقیای تعهدات مربوط است که در بورس کالای ایران با ساختارسازی که صورت گرفته، همه این مشکلات تا حدود زیادی مرتفع شده است.

مدیرعامل بورس کالای ایران در ادامه تأکید کرد: اتفاق خوب دیگری که در ماه‌های اخیر از سوی بورس کالا در حوزه پتروشیمی رخ داد، پالایش خریداران محصولات پتروشیمی بود به‌طوری‌که برخی از خریدارانی که بیشتر حالت واسطه‌گری مخرب داشتند، از گردونه رقابت حذف شدند.

مدیرعامل بورس کالای ایران از یک اتفاق خوب در حوزه پتروشیمی خبر داد

حذف واسطه‌گران مخرب

مطالبات و خواسته‌های آنها بوده است. سلطانی‌نژاد عنوان کرد: در حوزه فرآورده‌های نفتی با وجود اینکه در حجم معاملات کاهش نیمه تختن اسمال و اعلام برنامه‌های نیمه دوم سال پرداخت و گفت: ۳۳درصدی در ارزش معاملات مواجه بوده‌ایم.

انبارهای بورس کالا در مناطق آزاد

سلطانی‌نژاد تصریح کرد: بحث استفاده از انبارهایی که در منطقه آزاد است، چه در زمینه صادرات و چه واردات ازجمله محورهایی است که زیرساخت‌هایش ایجاد شده و از انبارهای منطقه آزاد ارنود به‌عنوان اولین پایلوت صادرات کالا استفاده خواهد شد. به گفته مدیرعامل بورس کالای ایران عضویت در فدراسیون جهانی بورس‌ها (WFE) یکی از اتفاقاتی بود که در شش ماه اول سال جاری صورت گرفت و

